

Η ΕΝΑΡΞΙΣ.

Οὐδέποτε ἡ αἵθουσα τῆς Βουλῆς εἶχε γραφικώτερον χαρακτήρα. Ἐκεῖ ὅπου μετ' ὀλίγας ἡμέρας θὰ συναφθῶσιν ὅχι Βουλευτομαχίαι, ἀλλ' ἀληθεῖς ταυρομαχίαι· ἐκεῖ ὅπου ὁ λιχνὸς τοῦ υἱοῦ τοῦ Κουμουνδούρου θὰ βαρυνκρούσῃ τὸν ἀντίχειρα τοῦ κ. Πετσάλη καὶ ὁ ῥοδοκόκκινος μύτος τοῦ κ. Σταμούλη θὰ ἀντικρούσῃ τὸ κηρόπηκτον ῥινίδιον τοῦ Γεωργίου Βούλγαρη· ἐκεῖ ὅπου θ' ἀνταλλαγῶσιν ὕβρεις ἀχθοφόρων Μανιατῶν καὶ θὰ μονομαχήσωσιν ἐκ τοῦ συστάδην Τρικούπος καὶ Κουμουνδούρος, χύσῃ μετὰ πρῶτον αἵματος τὴν φορὰν ταύτην, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φαινόμενον, ἀλλὰ μέχρι θανάτου· ἐκεῖ ὅπου θὰ διαιεσθῶσιν οἱ ἡμίσεις πλέον ἐνὸς εἰς σωτήρας τοῦ ἔθνους καὶ θὰ ἐπιτάξωσιν αὐτοὶ εἰς ἐκυτοὺς στεφάνωμα εἰς τὸ Καπιτώλιον, οἱ δὲ ἄλλοι ἡμίσεις, μεῖον ἐνὸς, θὰ ἀνακηρυχθῶσι προδόται τοῦ ἔθνους, διότι ἔλαβον τὴν Λάρισσαν χωρὶς τῆς Ἐλασσῶνος καὶ τὴν Ἄρταν χωρὶς τοῦ Μετσόβου, δὲν θὰ ἀρκέσῃ δὲ ὅλη ἡ πρωτότυπος λιθαροστρωσία τῶν ὁδῶν τῆς Πρωτεύουσας ἵνα λιθοβοληθῶσιν ἐπαρκῶς· ἐκεῖ ὅπου ἡ μία πτέρυξ θὰ κατονομάσῃ τὴν ἄλλην πτέρυγα συνεργούς τοῦ Βελένδζα καὶ ἡ πτέρυξ ἥτις θὰ κοσμηθῇ διὰ τοῦ παρὰσήμερου αὐτοῦ θὰ φρυάξῃ φρυάγμα λέοντος, ἱκανὸν νὰ καταρρίψῃ τὰς δύο κολόνας τοῦ βουλευτηρίου· ἐκεῖ ὅπου θὰ συγκρουσθῶσιν ὅλαι αἱ θεωρίαι καὶ ὅλαι αἱ μωρίαι καὶ θὰ ζητῇ ὁ εἰς περιτομὴν τῶν προνομίων τοῦ Βασιλέως καὶ ὁ Σταμούλης θὰ λέγῃ ὅτι ἡ περιτομὴ εἶναι αἰσχος διὰ τοὺς ἀπογόνους τοῦ 21, τοὺς ἀποσεύσαντας τὸν τουρκικὸν ζυγὸν καὶ δεχομένους τῶρα τὸν νόμον τῆς ἀκροβυστίας, ἐνῶ ὁ Ἰακωβάτος θὰ ζητήσῃ ἐπέκτασιν τῆς περιτομῆς καὶ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ Βασιλέως, ἐκεῖ ὅπου θὰ διαβλέπῃ ὁ εἰς τὸν ἄλλον ἐὰν ἐδωροδοκῇ ἡ ὄχι καὶ διὰ τοῦτο ζητεῖ τὴν ἐπιψήφισιν φοβερῶν φορολογικῶν νομοσχεδίων· ἐκεῖ, ἐκεῖ ἐπὶ τέλους ἡνίογετο θέαμα ὅπερ οὐ μόνον ἡνοίγειν τὰς καρδίας, ἀλλὰ καὶ τὰ κομβία μερικῶν δεσποινιδεσποινίδων, περὶ ὧν θὰ εἴπωμεν κατωτέρω.

Δὲν ἦτο πλέον αἵθουσα Βουλευτηρίου· δὲν ἦτο ἀκόμη πλατεῖα Θεάτρου· ἦτο πραγματικὴ αἵθουσα Χοροῦ, δηλαδή ἐντὸς θεάτρου, ὡς ἐκείνη τοῦ Grand Opéra ἐν Παρισίου· ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἐπερίμενες ν' ἀναπηδήσωσιν ἀκατάσχετοι καὶ ἀρπακτικαὶ μελωδίαὶ βάλς ἢ τετραχόρου ἀπὸ ἀοράτου τινος ὀρχήστρας· αἱ προσώπιδες μόνον ἔλειπαν, —διότι οἱ τοιοῦτοι χοροὶ συνήθως γίνονται μετ' ἐμφιεσμένων— ἀλλὰ μερικὰ πρόσωπα ἐξεπλήρουν ἄριστα χρῆμα προσωπειῶν, καὶ νῦν μάλιστα μούτρα, τὰ ὅποια ἐνόμιζες ὅτι εἶδες εἰς τὰς βιτρίνας τῶν μασκαροπωλείων τῆς Ὁδοῦ Αἰόλου· ὅσον ἀπὸ μετ' ἐμφιεσμούς, ὑπῆρχον ἐκεῖ ἀναμῖξ καὶ φύρδην μίγδην τόσα φράκα, μπουρνούζια, σαρίκια, φουστάνελλα, σαμπράκια, δζουμπέδες, βεδιγκότσι, φέσια, στολαὶ οὐσσάρων, κράνη, στολαὶ στρατηγῶν, στολαὶ κλητῆρων, περικεφαλαίαι ναυτικῶν, χρυσὰ τῶν διπλωματῶν, τοαλέται κυρίων ποικιλόχρωμοι, ἑτεροσχηματίστοι, κατὰλήγουσαι εἰς τόσα εἶδη καπέλλων, κοκάρδαι, σπαθιά, σπαθάρια, παρὰσχημα, μύστακες τοῦ Στεφανίδου, σκελετοὶ Καραπάνου, πούδρες Σιβιτανίδου, καὶ λοιπὰ, καὶ λοιπὰ, ὥστε καὶ αὐτοὶ οἱ χοροὶ τοῦ Grand Opéra πι-

στεύομεν ὅτι καθυστεροῦσι κατὰ τὴν ποικιλίαν τῆς τοαλέτας.

Ἐρχομεν κατὰ γράμμα κατακλυσμὸν γυναικῶν. Ὁ Ζολὰ θὰ ἔλεγεν ὅτι ἡ ἀτμοσφαῖρα τῆς Βουλῆς ἐμύριζε γυναικίλα. Διατί τόση συρροὴ ἀντιπροσώπων σου κατὰ τὸ πλεῖστον μὴ ὠραίων, ὧ ἀθηναϊκὸν ὠραῖον φύλον; Μήπως ἤλθατε ὡς γυναῖκες νὰ χειροκροτήσητε τὴν ἀληθῶς γυναικῶδη πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως τοῦ Βασιλέως; ἀλλὰ δὲν ἤκουσα καμμιὰς τὰ παλαμάκια νὰ ἐκφράσωσιν τοιοῦτο φρόνημα. Τοῦναντίον, ὁ Βασιλεὺς προσέμφθη ἐν μέσῳ βαθείας, ὡς τὸ καρρὲ μερικῶν δεσποινῶν, σιωπῆς. Ἡ μήπως ἠθελήσατε διὰ τῆς πλημμύρας σας ν' ἀποδείξητε ὅτι ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ὑπεγυναικώθη; Ἄν ἦναι ἀληθεῖς μερικοὶ ἥκιστα διπλωματικοὶ θρίαμβοι τοῦ κ. Ράδοβιτς, τότε σὰς συγχαίρω διὰ τὴν εὐφυΐαν σας. Ἐπὶ τέλους ἡ προχθεσινὴ ἐπιδημία σας ἦτο εἰδὸς τι διαδηλώσεως ὑπὲρ τῆς ιδέας ἣν πρὸ καιροῦ τρεῖς τῶν ὁμοφύλων σας ἐν τῷ *Mη Χάρεσαι* διηρμήνευσαν διὰ φλογεροῦ ἄρθρου, ὅτι ὕστερον ἀπὸ τὸ ναυάγιον τῆς 30ης Μαρτίου οἱ μὲν ἄνδρες πρέπει νὰ ἀναλάβωσι τὰ ἔργα τῆς Κουζίνας καὶ τῆς Ἡλακχέτης, αἱ δὲ γυναῖκες τὰ ἔργα τοῦ Βαλτινοῦ καὶ τοῦ Δεληγιάννη;

Μετὰ τὰς ἐρωτήσεις αὐτὰς ἐπιτρέψατέ μοι νὰ μὴν περιμένω ἀπάντησιν, ἀφοῦ εἴσθε τόσον πολλαὶ καὶ θὰ μοιρασθῇτε εἰς ὅσας γόβας, τόσας γλώσσας, ἀλλὰ νὰ προχωρήσω εἰς τὴν ταπεινὴν ἐργασίαν πιστοῦ χρονογράφου.

Θὰ τὸ πιστεύετε, ἀγαθοὶ ἐπαρχιώται, ἄνδρες Πατρινοὶ καὶ γυναῖκες Συρικναὶ, ὅτι αἱ Ἀθηναῖαι μας πιστῶς κατὰ γράμμα ἐκάλυψαν ὅλα τὰ θεωρεῖα πρώτης καὶ δευτέρας σειρᾶς, ἐκτὸς δύο ἢ τριῶν, ἀφοῦ ἤκουα τὴν στωμυλίαν των καὶ ὀπισθέν μου ἀκόμη ἐν τῷ πτωχῷ δημοσιογραφικῷ θεωρεῖῳ, ἀφοῦ κατέλαβον τὰ ἄξεστα θεωρεῖα τοῦ λαοῦ, ἀφοῦ ἐπλημμύρισαν μέχρι τῆς αἰθούσης τοῦ βουλευτηρίου, ἀπαράλλακτα ὡς ὑγρὸν ὅπερ ἐκχειλίζει ἐκ τῶν χειλέων ποτηρίου, ὡς ἀφρὸς κτυπημένου αὐγοῦ πλημμυροῦντος τὰς παρειὰς κυμβίου σοκολάτας, ὡς κύμα ὅπερ ἀπλύνεται ἐπὶ τῆς ἄμμου παραλίας, ὡς ἀερῶδες σύννεφον ὅπερ ἐπὶ καιρὸν αἰωρεῖται καὶ κατόπιν καλύπτει τὰ πλευρὰ τοῦ Ὑμηττοῦ ἢ τῆς Πάρνηθος, ὡς βῶλοι ἐπὶ τέλους ἐμφύχου χιόνος ὑπὸ τῆς θερμῆς τοῦ βαλλισμοῦ καὶ τῆς πίεσεως τοῦ κορσὲ ἐπιδεικνύοντες κάποτε διαθέσεις ἐκχειλίσματος, ὡς . . . πλὴν ὄχι, ἀράζω ἐπὶ τῆς τελευταίας εἰκόνας, πρῶτον διότι μοῦ ἀρέσει ν' ἀράζω ἐπ' αὐτῆς, καὶ ἔπειτα δὲν ξεύρω ἔως ποῦ δύναμαι νὰ προχωρήσω.

Τὸ σύνθημα τὸ ἔδωσαν δύο μελανεῖμονες, ἡ μία με πρόσωπον μικροῦ ἀγγελουδίου, λευκὸν ὡς πορσελάνη τῆς Σαζωνίας, ἡ ἄλλη με ὀφθαλμοὺς Διαβόλου, με ὀφθαλμοὺς ἐνόπλους, ὡς ἔλεγον διὰ τὰς γυναῖκας τοῦ ἱ. αἰῶνος, ἀμφοτέροι μαγνῆται οὔτινες, ἐὰν ἦσαν Βουλευταὶ, βεβαίως θὰ ἐρρίπτον τοὺς δύο ἀρχηγούς των κομμάτων . . . εἰς τὰς ἀγκάλας των ἢ καὶ εἰς τοὺς πόδας των.

Τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ ἀνελογίσθη τὴν καλλιτεχνικὴν μονομανίαν τοῦ υἱοῦ Δυμά, ζητούντος διὰ τοῦ δραματικοῦ τοῦ λόγου καὶ ὑπὲρ τῶν γυναικῶν τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. Τότε θὰ ἐσχηματίζοντο ἀληθεῖς ἡρώικοι χαρακτῆρες. Θὰ ἐχρειάζετο δύναμις δὲν ξεύρω πόσων ἵππων, —ὄχι, ἀδικῶ τοὺς ἵππους, τοὺς θυμοειδεῖς— δύναμις λοιπὸν θὰ ἐχρειάζετο πολλῶν ἡμιόνων, διὰ νὰ ἀντιταχθῇ τις εἰς τὸ γλαφυρὸν μειδίημα μιᾶς τῶν δύο

δαιμόνων, τὸ ὅποιον περιβάλλουσιν, ὡς εἰς εἰκόνας πολ-
λάκις δύο ἄγγελοι ἐν στέμμα, ἐπὶ τοῦ προσώπου αὐτῆς
δύο ἀσύλληπτοι μορφασμοί. Καὶ ὡς νὰ ἀπέδιδον οἱ ὀφθαλ-
μοὶ ἐκεῖνοι καὶ αἱ ῥαφαηλείου βρέφους παρειαί της καὶ
τὸ σύμπλεγμα ἐπὶ τέλους τοῦ μειδίαματος μετὰ τῶν δύο
χαριτωμένων ἔνθεν καὶ ἔνθεν μορφασμῶν, μεθυστικὴν ὁσμὴν
ἢ ῥόφημα ναρκωτικόν, ἢ φαντασία μου στροβιλιζέει πα-
ράφρων ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ μου, ὅστις ἄρχειται βλέπων πε-
ρίεργον ὄραμα, Βουλὴν μὲ Βουλευτὰς ἄνδρας ἀναμῖξ καὶ
γυναῖκας, μίαν συνεδρίασιν θορυβώδη, καθ' ἣν πρόκειται
νὰ παραπεμφθῇ εἰς εἰδικὸν δικαστήριον ἕξοχον μέλος
τοῦ κοινοβουλίου ὡς συνεργὸς ἐγκληματικῶν συστάσεων,
κηδεμονεύσαν αὐτὰς ἐκ τῆς δημοσίας θέσεώς του καὶ
μετασχῶν ἐν μερίδι λείοντος τῶν ἀθεμίτων ὠφελειῶν των.
Ὁ ἐν λόγῳ ἰσχυρὸς βουλευτὴς κατάρθωσε νὰ συμπήξῃ
ἰσχυρὰν μερίδα ὑπὲρ ἐκτουτοῦ· ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ μετκ-
πεισθῇ εἰς ἀνεξάρτητος βουλευτὴς, ἔχων μεθ' ἐκτουτοῦ ἱκα-
νὰς ψήφους, ἀρκετὰς διὰ νὰ σταλῇ ὁ καταχραστής εἰς
τὸν Μεδρεσέ· εἶναι ἐπὶ τοῦ βήματος γαλήνιος, ἀλλ'
ἀδιάλλακτος· ἔχει τὸ χαρτοφυλάκιόν του πλήρες δικα-
στικῶν ἐγγράφων· τὸν ἀκούω ἐκτυλίσσοντα ξηρὰ ξηρὰ τὰ
γεγονότα, τὰ ὅποια νομίζεις ἀποτελοῦσι μίαν ἀγχόνην,
ἐφ' ᾧ ὡς προσκαλεῖ τὸν ἔνοχον νὰ κρεμασθῇ· ἐτελείωσε τὸ
ἀποδεικτικὸν μέρος τῆς ἀγορεύσεώς του· θερμαίνεται· τὸ
παράστημά του διπλασιάζεται· ἡ φωνὴ του λαμβάνει
τόνον πανηγυρικὸν ἱερῶς τῆς Ἰσίδος· εἶναι ἀμείλικτος·
κτυπᾷ, καὶ ἕκαστον τοῦ λόγου του κύπημα κατέρχεται
βαρὺ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐνόχου· παραδόξως ῥήτωρ!
Ζητεῖ δι' ὑπερφυσικῆς πράγματι εὐγλωττίας νὰ συγ-
κινήσῃ αὐτὸν τὸν ἔνοχον τόσον, νὰ λύσῃ ὅλον τὸ νευρι-
κὸν σύστημά του, ὥστε νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ ὁμολο-
γήσῃ τὸ ἐγκληματὸν· ὁ ἔνοχος εἶναι λευκὸς ἐξ ὠχρότη-
τος· τὸ αἷμά του ἐξ αἰδοῦς νομίζεις ὅτι ἔπηξεν εἰς τὰς
φλέβας του· ἐὰν δὲν παραλύσῃ ἡ γλῶσσα τοῦ ῥήτορος,
τὸ στρατήγημα θὰ ἐπιτύχῃ· ἡ ὁ ἔνοχος θὰ μείνῃ λειπόθυ-
μος· τῇ στιγμῇ ἐκείνῃ οἱ φίλοι του σπρώχνουσι τὴν ὡ-
ραιότεραν τοῦ κόμματος καὶ προσέρχεται ἀφελῶς, ἀκρι-
βῶς ἔναντι τοῦ βήματος· οἱ ὀφθαλμοὶ του, ὀφθαλμοὶ
σκοτεινοὶ, φωτίζοντες ὅλον τὸ πρόσωπον, ὀφθαλμοὶ ἐγ-
κλείοντες κόλασιν ὁμοῦ καὶ παράδεισον, συλλέγουσιν
ὅλον τὸ μειδίαμα ἀπὸ τῶν χειλέων καὶ ζητοῦν νὰ
σαγηνεύσουν τὴν γλῶσσαν τοῦ ῥήτορος· ὁ ῥήτωρ ἀντέ-
χει· αἶφνης ἀπὸ τοῦ ἐπιστηθίου ἀφαιροῦνται δύο
τρία κομβία, τοποθετεῖται λευκὸν μυροδόλον μανδύλιον,
τοῦ ὁποῦ ἡ ἄκρα προτείνεται ἔξω ὡς λόγχη ἐρωτική,
ὑπὸ δὲ τὰς κομβότρυπας διαφρίνεται τὸ λοιπὸν τοῦ σώ-
μα λευκὸν ὡς αἶσθημα βρέφους καὶ ἀγνοεῖς τί εἶναι ἐκεῖνο
τὸ λευκάζον, ἂν ἔχῃ ζῶν, ἂν εἶναι ἄψυχον, ἂν εἶναι
ὑφασμα· οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ ῥήτορος πίπτουν ἐκεῖ καὶ μίαν
περίοδον τοῦ λόγου του—ἡ φλογερωτέρα πασῶν—διακρί-
πτεται· τρομάζω καὶ ἐξυπνῶ ἐκ τῆς ῥέμβης μου. Τίποτε
ἐξ ὅλων αὐτῶν! οὔτε συνεδρίασις, οὔτε εἰδικὸν δικαστή-
ριον, ἀλλ' ὁ Φωκίδος ψάλλον τὸν ἀγιασμόν. Μόνον οἱ
δύο ὀφθαλμοὶ εἶναι εἰς τὸν τόπον των, καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ
μανδηλίου, τὴν ὁποίαν μεθύσασα ἡ φαντασία μου εἶδε,
καὶ αὐτὴ ζωντανὴ κάτωθεν τῶν διόπτρων μου, προκλητι-
κὴ ὡς εἰκὼν τοῦ κύκνου συγχοιμωμένου μὲ τὴν Ἀλῆδαν
γυμνὴν τοῦ Μιχαήλ Ἀγγέλου.

*

Ἄν εἶναι δυνατόν αὐτὴ ἡ εἰκὼν νὰ ἐπικαταλαμβάνηται

καθ' ἑκάστην ἑνκαρξιν νέας Βουλῆς, χάινω ὅλα μου τὰ
δημοκρατικὰ φρονήματα, γίνομαι βασιλικώτατος καὶ ζη-
τῶ διάλυσιν Βουλῆς καθ' ἑκάστην διμηνίαν.

Παρ' ἐμοὶ εἰς ἀστεῖος σκέπτεται φαίνεται καὶ αὐτὸς
τὸ περὶ ἐκλογῆς γυναικῶν Βουλευτῶν καὶ ἐπισφραγίζει
τὰς σκέψεις του μὲ τὸν ἐξῆς συλλογισμόν:

— Καὶ ἂν καμμιά ἀπὸ τῆς Βουλευτίνης μείνῃ ἔγ-
κυος καὶ ἐπιθυμῇ ὑπουργεῖον, ποῶς θὰ τῆς τὸ ἀρνηθῇ;

*

Ἀναφίνεται ἡ Βασίλισσα εἰς τὸ ἐπὶ τούτῳ ἡτρεπι-
σμένον θεωρεῖόν της, χαριέστατα, δὲν λαμβάνει θέσιν ἐπὶ
τοῦ ἐν μέσῳ χρυσοῦ θρόνου, ἀλλὰ παρ' αὐτῷ, ἐπισκοπεῖ
διὰ τῆς διόπτρας της τὸ πρὸ αὐτῆς θέαμα καὶ ἔπειτα
συνομιλεῖ μετὰ τοῦ κ. Λύδερς καὶ τῆς Κυρίας τῆς Τι-
μῆς, ἀλλὰ... πρῶτην φορὰν δὲν εἶναι ἡ λευκὴ ξανθὴ
καλλονὴ τῶν παρατάξεων καὶ τῶν χορῶν, πρὸ τῆς ὁποίας
ἐκλείπουσι πᾶσαι αἱ ἄλλαι· σήμερον ἀπέχει ἀπὸ τῆς καλ-
λονῆς, ὅσον ἡ αἶθουσα τοῦ βουλευτηρίου ἀπὸ τῆς αἰ-
θούσης τῶν ἀνακτόρων.

Οἱ ὀφθαλμοὶ μου κυριεύοντες τὸν κάτωθεν μου μελα-
νείμενον δαίμονα—διότι ὁμιλοῦσιν οἱ ὀφθαλμοὶ μου—κρυ-
φολέγουν:

— Ἡ Βασίλισσα εἶναι κάτω, δὲν εἶναι ἐπάνω.

*

Ὁ γέρω Καλλιφορνᾶς διεξήγαγε ῥωμαντικώτατα τὴν
προσβυτικὴν του προεδρείαν. Εἶναι καὶ πάλιν ὁ πρωτο-
προσβύτερος μετὰ τῶν τῶν προεδρῶν μὲ καλυμμά-
χιον. Σημεῖον καιροῦ. Δὲν προεδρεύει μόνον Βουλευτὴς
ἀντιπολιτευόμενος, ἀλλὰ καὶ ἡ φέσα τοῦ κ. Καλλιφορνᾶ
κύπτουσα μίαν στιγμὴν ὑπὸ τὸ βάρος τῆς μιᾶς ὀκτῆς
φούντας λαμβάνει σχῆμα φρυγίου πύλου. Ἡ ἐπανάστα-
σις, ἡ ἐρυθρὰ μάλιστα ἐπανάστασις, προεδρεύει τῆς κε-
φαλῆς τοῦ προέδρου. Ἀμαρτωλοὶ, ποῦ φύγετε; Ὅχι πλέον
οἱ Κουμουνοῦροι, ἀλλὰ οἱ Κουμουνοῦροι τῶν Κουμουν-
δούρων. Καὶ ἄλλο ἀκόμα σημεῖον: Λησμονεῖται ὁ ἐρυ-
θρόλευκος γέρον—ἀποτελῶν δι' ὅλης τῆς ἐνδυμασίας του
εἶδος σημαίας τῆς ἀντιπολιτευσέως, ἐρυθρᾶς, ἐὰν δὲν λά-
βῃ τὴν ἐξουσίαν, καὶ λευκῆς ὡς ἡμέρου περιστρεφῆς, ἐὰν
τὴν λάβῃ—καὶ νομίζων τὸν Βασιλικὸν θρόνον τὴν τα-
κτικὴν καὶ σήμερον ἔδραν του, σηκώνει τὴν φουστανέλλαν
του ἵνα καθήσῃ, ὅταν δύο χεῖρες κεντρόφυγες λαβοῦσαι
αὐτὸν τῆς λευκῆς του τὸν ἐπαναφέρουν εἰς τὴν ἐπὶ τοῦ
βήματος θέσιν. Ἐὰν ἐλάμβανε τὴν θέσιν τοῦ θρόνου
καὶ ἡ Βουλὴ τὸν ἠνείχετο, ἡ δημοκρατία ἀμέσως ἐκη-
ρύσσετο, καὶ ἐγώ, Κυρία καὶ Κύριοι, ἤμην ἂν τώρα, ἀντὶ
δημοσιογράφου, μέλος τῆς προσωρινῆς κυβερνήσεως.

Ἐν οἰκογενειακῇ κουβέντᾳ λύεται τὸ περὶ γραμματέων
ζήτημα. Ὁ κ. Ζυγομαλᾶς καὶ ὁ κ. Γεωργαντᾶς δὲν ξε-
ρω ποίους λόγους εἶχον νὰ φανῶσιν ὡς κάλυνες νεότητος·
κατέλαβον ἐπομένως τὰς θέσεις μὲ ἀπόφασιν ἢ αὐτὰς ἢ
ἐπ' αὐτῶν· ἔστρεψα τὸ βλέμμα μου πρὸς τὸ γυναικεῖον
ἡμικύκλιον καὶ ἐξήγησα τὴν ἡρωϊκὴν ἀπόφασίν των. Ὁ
Μισυρλῆς μας, ὁ Νίκος μας, ὁ παχουλός μας, ὁ ἀδιαμ-
φισθητῆτως νεώτερος, ὑπεχώρησε κατ' ἀρχὰς εἰς τοὺς
δοξομανεῖς... ἕως ὅτου ὁ δίκαιος πρόεδρος τὸν ἐπανε-
φερεν εἰς τὴν θέσιν του, μετ' αὐτοῦ δὲ καὶ τὸν κ. Πα-
πασταθόπουλον καὶ μετ' αὐτοῦ ἀκόμα καὶ τὸν κύριον

Μάνδαλον, τὸν ὁποῖον σὰς συνιστῶ ὡς χαριέστατον νέον, πρόθυμον εἰς ὅλα, φιλιώτατα διακείμενον μετὰ τοῦ κ. Τρικουπῆ, δυνάμενον νὰ σημειώῃ πρακτικὰ, νὰ σὰς προσφέρῃ καπνὸν, καφὲν, ἀκόμα καὶ νὰ ἀγορεύῃ ἐναντίον τοῦ κ. Σιβιτανίδου, διότι ἐδηλώθη τρικουπικός.

Οἱ δύο Τοῦρκοι βουλευταὶ ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς κοινῆς περιεργείας. Ὁ εἰς σαρικοφόρος· ὁ ἄλλος μὲ τὸ φέσι του· ἀμφότεροι εὐτραφεῖς, καλοκαμωμένοι, καθαροὶ τὴν ἀναβολὴν, ἡμεροὶ τὴν φυσιογνωμίαν, μ' ἓνα λόγον ἀρετὰθροποι. Καθὰ ἠκούσαμεν ἀπὸ ἄλλους ἐκ Θεσσαλίας συναδέλφους των, εἶναι πλουσιώτατοι κτηματῖαι, νοημονέστατοι, οὐκ οὐκοῦν καλλίστα τὴν ἐλληνικὴν, εἰς τὴν πολιτικὴν κουθένταν ἐπιφυλακτικώτατοι, ἐπεσκέφθησαν καὶ τοὺς δύο ἀρχηγούς των κομμάτων, μόνον εἰς τὸν ἀρχηγὸν τοῦ τρίτου Κόμματος δὲν μετέβησαν, ἵνα μὴ παρερμηνευθῇ τὸ διάβημά των· εἶπον μόνον ὅτι σκοπὸς αὐτῶν εἶναι νὰ προστατεύσωσι τὰ συμφέροντα των ὁμοθρήσκων ἐκλογέων των. Τοὺς μὴ ὁμοθρήσκους ἀναλαμβάνει νὰ τοὺς προστατεύσῃ ὁ κ. Ἰσχύμαχος, ὅστις καὶ ἔλαβε θέσιν, αὐτὸς καὶ τὸ ὑπογένητόν του, ἐν μέσῳ των δύο, ἀποτελῶν ἀρειμανίαν ἐξαίρεσιν μετὰ τῶν δύο ἡμερωτάτων κανόνων. Ὁ μὲ τὸ σαρίκιον, — καὶ ἐδῶ μοῦ ἔρχεται ἡ ἀπορία πῶς ἀφοῦ εἶναι κληρικός ἐξελέγη Βουλευτής, ἐνῶ τὸ σύνταγμα μὰς ἐμποδίζει τὴν ἐκλογὴν παπᾶδων — ἔχει τὸ βλέμμα πονηρότατον· ἐνῶ ὁ ἄλλος εἶναι ὄντως καλοκάγαθος, ἀληθὲς Τοῦρκος τῆς σχολῆς τοῦ Ἐπικούρου, τοῦ πιλαφίου καὶ τῶν Οὐρῆ.

Ἰδὼν τις αὐτοὺς τόσον σεμνοὺς, τόσον ἀξιοπρεπεῖς, καὶ παρατηρήσας γύρω του λέγει :

— Αὐτοὶ τοῦλάχιστον εἶναι βέβαιον ὅτι δὲν θὰ κλέβουν.

Βλέπω τὸν κ. Λεβίδην προστριβόμενον εἰς τὴν ρεδιγκόταν τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς ἀντιπολιτεύσεως· ὁ πτωχός! τὴν ἔχει δοξομένην, ὥστε πιστεύει ἀκόμα ὅτι εἶναι ἡμέρα των ἐκλογῶν, καὶ ἐκλαμβάνει τὴν ρεδιγκόταν τοῦ κ. Τρικουπῆ ὡς τοιχοκόλλησιν, ἐφ' ἧς ἀναγινώσκουν οἱ ἐκλογεῖς ὅτι εἶναι ἀντιπολιτευόμενος. Βλέπω τὸν κ. Τσιβανόπουλον καὶ νομίζω ὅτι ἀκούω τὴν φωνὴν Ἑβραίου ὁδεμπούλου· ἀμερικάνικο πανί, φαρδὺ καλὸ πανί· βλέπω τὸν κ. Καραπάνον καὶ ὀπισθοδρομῶν τρία βήματα ὀπίσω, ἐρωτῶ ἄνθρωπος εἶνε ἡ σκιά· ὅσοι δὲν τὸν γνωρίζετε, ἰδέτε τὴν ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου τοῦ Καζακίου εἰκόνα τοῦ Χάρωνος καὶ ἔχετε τὸν Καραπάνον· ὄχι, δὲν εἶναι οὔτε ἄνθρωπος, οὔτε Χάρων· εἶναι μία γραμμὴ ἱπποσιδηροδρόμου, καταδικασθεῖς εἰς τὴν μεταμόρφωσιν αὐτὴν ὑπὸ των δακρύων τῶσαν θυμάτων τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐταιρίας τοῦ τότε ἐφένδη καὶ τώρα ἀντιπροσώπου τοῦ Ἑθνους! ὦ! σαρίκιον! πόσον τιμιώτερον κάθησαι ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ Σερέφ ἐφένδη! Βλέπω τὸν Παπασταθόπουλον καὶ ἐνθυμοῦμαι τὴν ἐν τῷ **Μὴ Χάναςαι** συνεδρίασιν ὑπὸ ὁθωμανοῦ Προέδρου καὶ τὴν σκηνὴν τοῦ τσιμπουκιοῦ. Βλέπω τὸν Βαλέτταν ὅτι ἀστράπτει καὶ παρ' αὐτῷ τὸν Ψύλλαν, ὅστις διόλου δὲν ἀστράπτει· βλέπω τὸν Σιβιτανίδην παρὰ φουσκωμένον καὶ ἀναγνωρίζω ὅτι ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἔχει ἐθνικὴν . . . κοιλίαν· βλέπω τὸν Δεληγιάννην καθήμενον ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἐτελείονταν αἱ γυναικες καὶ λέγω ὅτι θὰ εἶναι τὸ μετὰ τὸ ἐνὸς καὶ τοῦ ἄλλου φύλου ὄριον· καὶ ἀμέσως ἐνθυμοῦμαι καὶ τὸν περὶ

ὀρίων ἀγωνά του ἐν τῷ Συνεδρίῳ τοῦ Βερολίνου. Βλέπω τὸν Ζυγομαλὴν εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ ἀγίασμοῦ λαβόντα θέσιν ἐμπροσθεν τοῦ Ἁγίου Φωκίδος ὡσεὶ ἐμελλε νὰ χειροτονηθῇ διάκονος. Βλέπω τὸν μικρὸν μας Γῶγο (τὸν Βούλγαρον) ὀπισθεν τοῦ Ἁγίου Φωκίδος, σταυροκοπούμενον ἀενάως διὰ νὰ δείξῃ τὴν ὑπεροχὴν του εἰς τὸ σταύρωμα. Βλέπω τὸν κ. Ράδοβιτς ἐν τῷ θεωρεῖῳ των διπλωματῶν καὶ ἀνακαλύπτω πρὸς μέγα μου σκάνδαλον ὅτι ἀπὸ προφίλ ὁμοιάζει τὸν κ. Πόγγην· ἀνιχνεύω τὸ θεωρεῖον αὐτὸ καλλίτερον καὶ τὸ εὐρίσκω ἀπαράλλακτον μουσεῖον φυσικῆς ἱστορίας· ὁ Ἁγγλος Γραμματιδεὺς διὰ τὸ ὕψος του εἶναι καμηλοπάρδαλις. Βλέπω τὸν Φιλᾶρετόν μας μὲ μειδιῶντας ὀφθαλμούς, παρειάς, χεῖλη, τὸν μόνον δημοκρατικὸν μας ἐκεῖ μέσα καὶ λέγω νὰ ἦτο τοῦλάχιστον λέων, νὰ ἔλεγεν ἡ Δημοκρατία· ἔναν, ἀλλὰ λέοντα· εἰς μίαν γωνίαν ἀνακαλύπτω τὸν ἀληθῆ λέοντα τὴν μορφήν καὶ τὴν ψυχὴν Χοιδᾶν, ἀλλὰ μὴ Βουλευτὴν. Κουράζονται οἱ ὀφθαλμοί μου καὶ δὲν βλέπω πλέον τίποτε.

— Κύριοι Βουλευταὶ ὁ Βασιλεὺς ἔρχεται !

Οὐδέποτε ἡ φωνὴ τοῦ Μάνθου ἐξῆλθε δικυγεστέρᾳ, μάλλον κρυσταλλόηχος! Καὶ πῶς ὄχι; Θὰ προσέλειπε τὸν λάρυγγά του, ἀφ' ἧς ὁ Βασιλεὺς ὑπέγραψε τὸ Διάταγμα τῆς Διελύσεως τῆς Βουλῆς. Ἐκτοτε, τὸ ὄνειρον των ἡμερῶν καὶ των νυκτῶν του θὰ ἦτο ἡ προσφώνησις αὐτῆ. Ποσάκις θὰ τὴν εἶπε καθ' ὕπνον, πόσον βροντωδῶς, ὥστε ἐξύπνησεν !

Καὶ πραγματικῶς εἰσέρχεται ὁ Βασιλεὺς. Οὐδέποτε τὸν εἶδα χαριέστερον· ὡς ὁ ἐραστὴς ὅστις εἰσέρχεται εἰς τὴν αἵθουσαν, ὅπου ἔχει πεποιθήσιν ὅτι θὰ συναντήσῃ τὴν ἰδικήν του, περιβάλλεται ἀνέκφραστον φίλτρον καὶ μειδίαμα, οὕτω καὶ ὁ Βασιλεὺς ὡς νὰ προσηθάνετο ὅτι κατὶ θὰ συναντήσῃ εἰς τὴν ψυχρὰν δι' αὐτὸν ὁμήγυριν των παλαιῶν καὶ των νέων ἀδελφῶν ἡστραπτεν ἐκ καλλονῆς καὶ ἱλαρότητος· ἐνόμιζες ὅτι τῇ στιγμῇ ἀκριβῶς ἐκείνῃ ἐξήρχετο ὄχι τὸ πρῶτ', ἀλλὰ μεσονυκτίους ποτ' ὥραις ἐκ τῆς χοροαἰθούσης τῆς ἀγγλικῆς πρεσβείας ὅπου τὴν ἀνέπτυξε ραδιονότης, εὐθυμίαν καὶ μέθυ, εἰς τετραχόρους, εἰς βάλς, εἰς ἐγκύκλους Ἐχαιρέτισε δεξιᾷ, ἀριστερᾷ, ἐπάνω, κάτω, καὶ λαβὼν παρὰ τοῦ πρωτοπουργοῦ του τὸ χαρτίον ἐβόηξε τὴν πάντοτε εἰς τὰ ὦτά μου τραγικοκομικῶς ἠχοῦσαν διὰ τὸ ἀσυνείηστον τῆς προφοράς προσφώνησιν : Κύριοι Βουλευταὶ, τὸ ὅποῖον μόνον μὲ νότας βαγνερικῆς ὀρχήστρας ἠδύνατο νὰ ἐκφρασθῇ. Καὶ ἠκολούθησεν ἀπαγγελία τοῦ κουμουνδουρικοῦ ἔργου, καὶ διέφευγον τὴν ἀπαγγελίαν μερικαὶ ἀκτῖνες Λεκατσᾶ, ὡς τὸ εὐτυχὲς γεγονός καὶ κατὶ ἄλλα.

Θόρυβος μέγας των ἀνωτέρων θεωρεῖων συνᾶδεν τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Βασιλικοῦ Λόγου. Τρεῖς ὁ Βασιλεὺς ἀνένηψε πρὸς τὰ θορυβοῦντα θεωρεῖα ἵνα τοῖς ἐπιβάλλῃ σιγὴν διὰ νεύματος, ἀλλ' ὁ θόρυβος τοῦναντίον ἐπετείνετο. Μανθάνομεν ὅτι ἀστεῖοί τινες ἵνα διαψεύσωσι τὸν φίλον Καμπούρογλου γράφοντα τὸ πρῶτ' προφητικώτατα ἐν τῷ φύλλῳ του : «Σιγὴ. Μόνος ἀκούεται ὁ βασιλεὺς ἀπαγγέλλων τὸν βασιλικὸν λόγον, ἐν μεγίστῃ προσοχῇ πάντων ἀκροωμένων» ἔκκαμον ὅλον αὐτὸν τὸν θόρυβον. Ἡ σιγὴ καὶ ἡ προσοχὴ ἐπανῆλθον, ὅταν ὁ βασιλεὺς ἀνεχώρει! Τί σιγὴ, ἀντὶ των εἰθισμένων χειροκροτημάτων! Φαντασθῆτε νὰ πυροβολῆτε μὲ ὄπλον Γκρᾶ καὶ νὰ μὴ ἀκούετε κρότον, νὰ πίπτητε ἀπὸ ὑψηλοῦ ἱστοῦ εἰς τὴν

θάλασσαν καὶ ἡ πτώσις αὐτὴ οὐδένα παφλασμόν νὰ προ-
μέμῃ, νὰ σχίζουσιν οἱ τροχοὶ τοῦ ἀτμοπλοίου τὴν θά-
λασσαν καὶ ἡ θάλασσα κανένα στεναγμόν νὰ μὴν ἀφίνη,
νὰ παίζετε ἐπὶ τέλους κλειδοκύμβαλον καὶ νὰ μὴν ἀ-
κούετε οὐδὲ νόταν. Τοιαύτην φαντάζομαι ἐντύπωσιν ἐνε-
ποίησεν εἰς τὸν Βασιλέα ἡ σιγὴ τοῦ ἀκροατηρίου μετὰ
τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ λόγου του.

Ἰσως διὰ τοῦτο δίδων ὁ Βασιλεὺς τὸν λόγον εἰς τὸν
κ. Κουμουνδοῦρον, μειδιῶν τῷ εἶπε :

— Κύτταξε νὰ μὴν τὸν χάσης !

Ὡς νὰ τῷ ἔλεγε :

— Νὰ τὸν χαίρεσαι τὸν λόγον σου !

Ἄλλ' ἴσως καὶ διὰ τοῦτο ἀκριβῶς ὁ κ. Ῥάλλης φω-
νὴν ἐξέπεμψεν ἀνδρικήν, μετὰ τὸ τέλος τοῦ λόγου :

— Ἀμ γιὰ τὸν Βελένδζα τίποτε ;

Καὶ ἡ Στοά ἤρώτα τὸ πρῶν :

— Ἀμ γιὰ τὴ Διάλυσι τῆς Βουλῆς τίποτε ;

Καὶ ἡμεῖς ἐρωτῶμεν τώρα :

— Ἀμ γιὰ μᾶς ποῦ θέλομεν δημοκρατίαν καὶ δὲν θέ-
λομεν βασιλείαν, τίποτε ;

Καὶ μὲ τὰ ὥραία αὐτὰ τίποτε, ἀγαπητοί μου ἀνα-
γνώσται, σὰς παρουσιάξω τὴν κομφὴν ὑπογραφήν μου.

Καλιθάν.

ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ ΛΟΓΟΝ.

Δι' ἀδράς δαπάνης κατωρθώσαμεν νὰ λάβωμεν τὰς εἰς
τὸν βασιλικὸν λόγον ἀπαντήσεις τῆς τε συμπολιτεύσεως
καὶ ἀντιπολιτεύσεως, αἵτινες ἐπὶ λέξιν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Ἀπάντησις συμπολιτεύσεως.

Μεγαλειότατε !

Μετὰ μεγίστης χαρᾶς οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ἔθνους εἴ-
δον ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν βασιλέα των, χαίρουσι δ' ἰδίως,
ὅτι, ὡς ἐκ τοῦ κατὰ τὴν ἀπουσίαν αὐτῶν συντελεσθέντος
κολοσσαίου ἐθνικοῦ γεγονότος, Σὲ περιστοιχίσαν καὶ οἱ
ἀντιπρόσωποι τῶν νέων Ἐπαρχιῶν, αἵτινες, ἐλευθερω-
θεῖσαι, ἐκόλλησαν μετὰ τῆς μητρὸς Ἑλλάδος ὡς θυγα-
τέρες.

Τοὺς λόγους τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος, περὶ ὧν οὐ-
δεὶς λόγος πρέπει νὰ γίνη ἐν τῇ βουλῇ, καὶ οἵτινες ὑπη-
γόρευσαν εἰς τὰς Μεγάλας Δυνάμεις νὰ τροποποιήσωσι
τὰ ἐν Βερολίῳ ἀποφασισθέντα, τοὺς γινώσκουμεν ὅσον
οὐδ' ἡμεῖς, Μεγαλειότατε.

Κάλλιστα ἐπράξε ἡ κυβέρνησίς Σου δεχθεῖσα τὴν ἀπό-
φασιν τῶν Δυνάμεων, καθόσον ἡ κυβέρνησίς Σου, ἔχουσα
ὑπ' ὄψιν τὴν θέλησιν τῆς αὐλῆς, ἀπεδέξατο τὴν νέαν
ταύτην ἀπόφασιν.

Ἡ Ἑλλὰς πράγματι εὐγνωμονεῖ εἰς τὰς Δυνάμεις διὰ
τὴν ἀναιμακτον κατάληψιν καὶ διότι γνωρίζουσαι τὰς
δυνάμεις μᾶς, δὲν περιώρισαν ἐτι μᾶλλον τὰς παραχω-
ρηθείσας χώρας.

Τὰς ὑφισταμένας ἐτι δυσχερείας ἡ κυβέρνησίς Σου,
τῇ συμπαρίξει τῆς Βουλῆς, θὰ τὰς διορθώσῃ, ὡς ἐδιώρ-
θωσε καὶ τὸ ὅλον μεθοριακὸν ζήτημα.

Τὰ γινόμενα ὑπὸ τῆς κυβερνήσεώς Σου μετὰ τὴν κα-
τάληψιν τῶν νέων ἐπαρχιῶν εἶνε καλῶς γινόμενα, δι-
καιος δ' ἐπὶ τούτῳ πρέπει ν' ἀπονεμηθῇ ἔπαινος εἰς τὴν
ὄντιον ὑπομονὴν τοῦ ἑλληνικοῦ στρατοῦ.

Χαίρομεν μαθόντες τὰς μετὰ τῶν ξένων φιλικὰς σχέ-
σεις Σου.

Τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας θὰ οἰκονομηθοῦν καὶ αὐτὰ,
καὶ ἔχομεν δὲ δι' ἐλπίδος, ὅτι ἡ ἰσορροπία τοῦ προϋπο-
λογισμοῦ θὰ ἐπέλθῃ διὰ νέων δανείων.

Ἀσμενος ἤκουσεν ἡ βουλὴ ὅτι μελετᾶται ὑπὸ τῆς κυ-
βερνήσεώς Σου νέα ἐπιστρατεία καὶ νέα ναυτικὴ σύντα-
ξις τῆς χώρας, οἱ δ' ἀντιπρόσωποι θέλουσι χορηγήσει τὴν
συνδρομὴν αὐτῶν προθύμως διὰ τὰς μελετωμένας νέας
φασαρίας.

Ἐπίσης ἡ Βουλὴ θέλει παρῆξει τὴν συνδρομὴν τῆς
καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων οὐσιωδῶν μέτρων, τῶν στενῶς συν-
δεομένων μετὰ τῶν συμφερόντων τῆς κυβερνήσεώς σου,
καὶ πρωτίστως εἰς τὰ περὶ προσόντων τῶν πολιτικῶν
ὑπαλλήλων, ὅπως μὴ ἀβελτέρως συλλαμβάνωνται, ὅταν
κλέπτωσι τὸν δημόσιον πλοῦτον.

Δεόμεθα τῷ Ὑψίστῳ νὰ Σᾶς φωτίξῃ εἰς τὸ καλὸν καὶ
μᾶς φέρῃ ὅλους εἰς θεογνωσίαν.

(Ἐπεταὶ ἡ ἀπάντησις τῆς ἀντιπολιτεύσεως).

Παληάνθρωπος.

ΦΡΟΥ - ΦΡΟΥ

Ἀπὸ προχῆς τὸ πρῶν ἐβόουν τὰ ὄργανα τοῦ κ. Τρικού-
πη : Ἐδηλώθησαν τόσοι Βουλευταί. Μᾶς ἀρέσει πολὺ ἡ
λέξις διὰ τοὺς ἀνθρώπους τῶν προσωπικῶν κομμάτων. Ἐν
Ἑλλάδι δηλώνονται μόνον οἱ ἀροτῆρες καὶ οἱ Βουλευταί.

Μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι οἱ βόες οἵτινες δηλοῦνται
πληρῶνουν, ἐνῶ οἱ δηλούμενοι βουλευταὶ πληρῶνονται.

Ὁ κ. Μάνδαλος ἐδηλώθη καὶ αὐτός.

Μαθὼν τοῦτο εἰς ἐκ τῶν ἐν τῷ σαλονίῳ τοῦ κ. Τρι-
κούπη :

— Τότε, εἶπεν, mettez-le à la porte !

Ὁ κ. Σωτήριος Πετιμεζᾶς ὁρεγόμενος ὑπουργεῖον ἐκά-
θισεν ἀκριβῶς ἐν μέσῳ τῶν δύο πτερύγων, μετὰ τῶν Τρι-
κούπη καὶ Κουμουνδοῦρου, ὡς νὰ ἔλεγεν ἀνοίγων καὶ
πρὸς τοὺς δύο τὰς ἀγνάς του χεῖρας, ὡς ἄλλος Φαλασ-
καπῆ :

— Date mi ministerio !

Ὁ κ. **Θωμᾶς Πασχίδης**, δημοσιογράφος, Σχο-
λάρχης, περιηγητῆς, ἀνταποκριτῆς, καθηγητῆς τῆς γαλ-
λικῆς, ῥήτωρ, ἀντιπρόσωπος, πληρεξούσιος κτλ. κτλ.
εἶναι ἡ ἐνσάρκωσις τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Εἶπατέ του ὅτι
εἰς τὴν κορυφὴν τοῦ Λυκαβητοῦ εἰς μύρμηξ προσπαθεῖ
νὰ ἀνασηκώσῃ ἐν λιθάριον διὰ νὰ λάβῃ ἐλευθερίαν κινή-
σεως, ἄλλως κινδυνεύει ν' ἀποθάνῃ ἐξ ἀσιτίας. Δὲν θὰ
τρέξῃ ὁ ἴδιος νὰ ἀναβῇ τὸν Λυκαβητόν, νὰ σηκώσῃ τὸ
λιθάριον καὶ νὰ σώσῃ τὸν μύρμηκα, ἀλλὰ θὰ γράψῃ εἰς
τὰς ἐφημερίδας τὸ συμβάν, θὰ ἐκφωνήσῃ ἕνα λόγον εἰς τοὺς πρό-
ποδας τοῦ Λυκαβητοῦ καὶ δι' ὧν αὐτῶν θὰ ζητήσῃ
νὰ ἐνθουσιάσῃ κανένα μουρλὸν ὅστις νὰ ἀναλάβῃ τὴν
σωτηρίαν τοῦ μύρμηκος. Ἐκ τοῦ ὄνυχος αὐτοῦ κατα-
λάβετε τὸν κ. Πασχίδην.

Ἡ τήβεννος τὴν ὁποίαν περιβάλλεται τώρα δὲν εἶναι
οὔτε δημοσιογράφου, οὔτε Γαλλοδιδασκάλου, ἀλλὰ κα-